

În numărul din luna aceasta vom încerca a „reînoda” informațiile privind lumea mai puțin cunoscută a Masoneriei în general... și de ce nu a Masoneriei Române în special! Iată de ce, azi vă propunem un subiect mai puțin discutat în spațiul public, și anume cel al „Însemnelor și ritualurilor masonice”. Pentru o mai bună exemplificare și înțelegere a unor asemenea lucruri, l-am luat ca și „ghid”, pe domnul Viorel Dănac, nimeni altul decât președintele „Centrului Regional de Studii Francmasonice Paris București”, dar și Mare Maestru al Lojei de Ritualistică Comparată și Cercetări Masonice (Redacția)

Cercetările și studiile masonice ale documentelor din arhivele pe care le deținem în cadrul „Centrului Regional de Studii Francmasonice Paris București” și al MARII LOJI NAȚIONALE A ROMÂNIEI-Loja de Ritualistică Comparată și Cercetări Masonice, referitoare la însemne și ritualuri masonice, arată masoneria ca pe o adevărată derivație din asociația zidarilor din Anglia, transformată în evul mediu după modelul instituțiilor secrete ce existau pe atunci: Cavalerii Palestinieni, Cavalerii Templului, Cavalerii lui Christ, Cavalerii Roza Cruce, Tribunalul Sfintei Vehme, Druizii, Ofiricii, Gimnosofistii, Exegeții, adoptându-se aici un Ritual de inițieri, în Ceremonialul de Recepție, după forma misterelor antice, manifestat prin episodul Hiramic.

Unii istorici ne vorbesc de corporațiuni de constructori, ca de exemplu: Corporațiunea tăietorilor în piatră, Corporațiunea constructorilor în lemn, Corporațiunea constructorilor în fier, pe care Senatul din Roma le trimitea în Galia, în urma armatelor romane pentru a reconstrui cele opt orașe distruse de Cezar împreună cu toate monumentele celtice și druidice. După cum raportează Pliniu, aceștia puteau să construiască edificii grandioase, dar nu puteau fonda Colegii Inițiatice, căci erau cu totul străini de misterele doctrinei secrete.

În anul 926 s-a hotărât ca orașul York să fie considerat Capitala Confraternică a lucrătorilor zidari-liberi. Acolo s-au format primele statute alcătuite de reprezentanții tuturor Corporațiilor din Regatul Angliei și aproape de Regele Edwin. Dar în acestea nu se găsește nimic care să reglementeze vreo societate filosofică. Mai târziu, cercetând Statutele și Regulamentele confraternității tăietorilor în piatră din Strasburg cu data 25 aprilie 1459, alcătuite din statutele zidarilor liberi din Germania, nu găsim decât Regulamente pentru uvrieri.

Toți membrii erau împărțiți în trei clase, potrivit gradului de cunoștințe ce îl aveau în lucrare, dar nu numai atât, Corporațiile acestea căpătau mari privilegii de la stat, fiindcă aduceau servicii foarte utile, membrii deveneau din ce în ce mai numeroși, căci se bucurau de oarecare beneficii.

Astfel în 1646, în orașul Wasington au fost admiși în aceste Corporații, colonelul Mainwarung împreună cu anticarul Elias Ashmole, alchimist și fondatorul Muzeului din Oxford. Elias Ashmole s-a gândit, să formează o Universitate de Științe Ezoterice, de științe ascunse, oculte. Pentru aceasta a introdus la recepțiile membrilor, Ceremonia Misterelor Antice Indiene și Egiptene, în locul celorlalte dispozițiuni, care constau dintr-un examen oral și public, asupra cunoștințelor de construcție, iar că practica dintr-o execuție a unei lucrări oarecare. Dând astfel, acestei asociații, o nouă țintă de unire,

de fraternitate, de perfecțiune, de egalitate, de știință, prin mijlocul unei legături universale, bazată pe legile naturii și pe dragostea omenească, așa el a creat, la început numai primul grad de Discipol, după tradițiile și documentele antice pe care le culesese el ca anticar și ca Roza Crucian, prezentând o mare analogie cu misterele antice „moștenite de Templierii lui Jacques de Molay” și păstrate însă cu mare secret și venerațiune de Roza Crucieni.

Sala de întruniri o numea Marele Templu al Naturii în care introdusesse Soarele și Luna, cu cerul înstelat și cu diferite constelațiuni, producând astfel o impresie misterioasă, oricărui profan la prima vedere, fără a putea să înțeleagă ceva din toate acestea. A înființat cele două coloane pe care le vedem și astăzi în toate Templele noastre. Atunci, după misterele din Egipt, el a reprezentat Orientul și Occidentul. S-a folosit de instrumentele lor, pentru a le întrebuița ca simboluri dogmatice, acumulând în ele, esența principiilor morale care ne-au rămas și azi.

Aducea recunoștință și admirație către M.:A.:A.:U.: ca mijloc de precauție, pentru a nu fi acuzați de idolatrie, căci atunci catolicismul era în toată puterea lui. Învăța morala, fiindcă numai astfel avea toți membrii la dispoziția sa, îndemna pe nofiți la filantropie și la studiu, pentru că la o necesitate de mari cheltuieli să aibă la cine recurge. Ca punct de plecare, misterios, lua pe Zoroastru, explicând cum se deschideau lucrările la miezul zilei și cum se încheiau la miezul nopții. Cuvintele misterioase întrebuițate erau egiptene, indiene și grecești.

La 1648, a format gradul de Companion, care este o continuare fidelă și progresistă a aceleiași analogii la inițieri, armonizată cu doctrina lui Thales și ale lui Pitagora. A introdus piatra brută și piatra cioplită, cele două coloane, care la discuții, reprezentau Orientul și Occidentul, acum reprezintă cele două Solstiții întocmai ca și la inițierile din Egipt.

Anderson, cu Desaguliers și cu Elias Ashmole, pentru ca să pună la adăpost această instituție, ce constituia, o putere a partidului din care făcea parte, considerând că această societate se prezintă ca a fi, a zidarilor, hotărâsc să introducă la inițierea gradului 3 de Maestru, un episod cu totul străin și independent de celelalte societăți secrete. După cum astăzi vedem limba latină adoptată în toate științele pentru denumirea și nomenclatura cuvintelor proprii, iată când și cum s-a format masoneria primară (masoneria albastră), sau masoneria simbolică, compusă din cele trei grade de la început și iată cum, în locul episoadelor egiptene și indiene introduse de Elias Ashmole, s-au introdus tot de el, alte episoade din Sfânta Biblie. Acum pentru prima dată a apărut deasupra tronului Venerabilului, Steaua înflăcărată cu cinci colțuri, având în mijloc litera „G”, care la fiecare grad avea altă explicație. Pentru a nu fi acuzați că nu sunt creștini, față de catolici, această stea, se explică că,

simbolul Luceafărului, adică cel care a condus pe cei trei Magi la nașterea lui Christos. Acum a început să funcționeze instituția masoneriei care mai târziu se va numi francmasonerie (de la cuvintele free-masons, transformându-se cu timpul, din societate politică în societate filosofică, apoi în societate pur morală).

Acei care au citit superficialități de istorii ale francmasoneriei, fără a cerceta documente reale, existente și azi, cu date precise, susțin și acum, ca această instituție datează de la fundarea Templului lui Solomon. Au comis însă o foarte mare eroare, căci curentul antisemit ce bântuia în omenire, compus din profani în necunoștință de cauză, s-au acaparat de aceasta, învinuind-o ca o instituție iudaică cu scopuri ascunse, contra creștinismului, cu scopuri ascunse de a lucra astfel fiii lui Israel, ca să ajungă conducătorii omenirii.

Orașul York rămâne și capitala masoneriei fondată de Elias Ashmole la 1646, partizanii stuarzilor și cu iezuiții din capitoliile Rozicrucienilor au dat naștere la discuții și neînțelegeri. Astfel că, la 24 iunie 17817, patru Loji din Londra s-au unit, declarându-se independente sub numele de Marea Lojă din Londra. Din acest focar central și unic, francmasoneria a plecat în toate direcțiile, pentru a se stabili în toate popoarele lumii.

Împărțiți în două tabere cea din Londra și cea din York, confreria din York pentru a-și arăta supremația sa, și-a dat numele de Marea Lojă din toată Anglia.

Lojile engleze de Rit Modern au devenit niște asociații de binefacere și de petrecere. În Germania, Lojile de Rit Modern, create sub impulsivitatea Mării Loji a Angliei, au avut aproape aceeași soartă, chiar azi, în ele studiul nefiind cunoscut. În Franța a fost cu totul altfel, se făcea filosofie și mai cu seamă politică. Caracterul național călăuzind s-a făcut și una și alta, cu ușurința vorbelor improvizate, cu iritațiunea părților incomplete, tradițiile masonice fiind însă uitate. În Belgia se resimțeau moravurile franceze, astăzi chiar se văd și în Loji, care fac a crede că masoneria nu este decât o operă electorală. Masonii care nu au adoptat reforma Marii Loji din Anglia s-au găsit înaintea enormei dificultăți, ca reformă înlăturând totul, afară de gradelesimbolice. Numeroase sisteme au fost prezentate, unele au fost aplicate într-o țară, altele în altă țară, fiecare constituia un Rit, având în cap, o Mare Loja sau un Capitoliu, Șef al Ordinului, de acum începând Epoca Riturilor.

Fiecare Rit conținea o filosofie din antichitate, cu episodul său propriu. Principala observație care trebuia făcută privitor Riturilor, nu a fost dată, decât de un sistem de coordonare a învățăturilor vechilor instituțiuni masonice.

Ritul Indian are episodul Isis. Acea statuie cu fața voalată la picioarele căreia stă scris „Nici un muritor nu îmi va ridica vălul”, aceasta este masoneria filosofică a lui Hermes Trismegistus. Coloanele reprezentau Orientul și Occidentul. În locul stelei înflăcărate se afla tetragrama. De aici vine numele de Lojă (sanscrită Loja lume). Cuvintele misterioase erau egiptene.

Ritul Japonez are ca episod Soarele, considerat eroul planetar, alegoriile formează 12 tablouri cu cele 12 constelații, reprezentând pe Christ, mergând spre calvar, coloanele reprezintă Orientul și Occidentul, nu exista nici steaua înflăcărată, nici tetragrama, cuvintele erau indiene și persane.

Ritul Caldean, din cea mai mare antichitate, se zice că este format de magi, introdus în masonerie, tot cu episoadele lui Isis și Gimnosofiștii. Există și steaua înflăcărată și pentagrama, coloanele reprezentau tot Orientul și Occidentul, cuvintele misterioase erau egiptene. Din acest Rit, s-a împrumutat episodul cu care s-a creat gradul 28 din masoneria scoțiană și cea franceză, Chevalier du Soleil.

Ritul de Echoes, aici se procedează jertfă de sânge, cuvintele misterioase erau egiptene și persane.

În Monrovia, Loja „Orientul”, găsim Ritul Indian, tot în Monrovia la Loja Saint Paul, găsim Ritul de York. În Cairo, la Loja „Lord Hitchene”, găsim Ritul Englez, la Loja „Lotus” Ritul Ephes, în Calcuta la Loja „Curage With Huma-nyty” Ritul Indian, în Bombay, la Loja „Concord”, Ritul Scoțian, în Tokio la Loja „Tokio”, Ritul Japonez. Toate acestea confirmă cele zise mai sus, că masoneria nu se trage de la fondarea Templului lui Solomon, ci de la Elias Ashmole la 1646.

ROMÂNIA ȘI MASONERIA

Legenda Meșterului Manole este emblematică pentru francmasoneria românească. Îndrăznesc să afirm că ar trebui analizate legendele noastre și din punct de vedere masonic. De asemenea, o sursă importantă de mister masonic o reprezintă și creația lui Eminescu, sau a oricărui alt poet român de tendință ezoterică, care, de asemenea, mi se pare interesant de analizat.

Eminescu, „masonul fără șorț”, prin meditațiile lui asupra Demiurgului și renașterea sufletului, ce se desprind din poeziile sale filosofice, pur și simplu te cutremură. Eminescu, a fost un foarte bun român, plin de spiritualitate. Nicolae Iorga, în 1934, consemna: „Eminescu stăpâna cu desăvârșire cunoștința trecutului românesc și era perfect inițiat în istoria universală”. Vă mai ofer aici, la final, numai două exemple:

- religia se bazează pe elementul pasiv (Așa a vrut Dumnezeu!), pe când masoneria pe elementul activ (un proces de inițiere care deschide poarta lucrului cu tine însuți, V.I.T.R.I.O.L.);
- religia este destinată celor mulți, pe când masoneria celor puțini, dar făcuți pentru a o înțelege, adică unei elite etc.

La noi, am avut constituite Loji franceze, italiene, germane, portugheze, iar noi, la rândul nostru am avut Loji la: Bruxelles, Praga, Viena, Salonic, Constantinopol, Cairo etc. La 1875, în Congresul din Lausanne, s-a adoptat de toate marile puteri respectul Francmasoneriei, care până acum trecea ca o sucursală filosofică, s-a transformat într-o instituție națională, patriotică și morală.

Apare sub egida Fundației Literar Istorice „STOIKA”

VIOREL DĂNACU - Mare Maestru, MAREA LOJĂ NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI, Loja de Ritualistică Comparată și Cercetări Masonice, Președinte, Centrul Regional de Studii Francmasonice Paris București